

Όταν το φως γίνεται απόφαση

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

• Του Σεβ. Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίου

Ο σύγχρονος άνθρωπος φωτίζει τις πόλεις, τις οθόνες και τη δημόσια εικόνα του. Δυσκολεύεται, όμως, να αναγνωρίσει όσα πρέπει να αλλάξουν μέσα του. Η Μεταμόρφωση θυμίζει ότι η ανανέωση αρχίζει από τη στροφή της ζωής μας προς το φως του Χριστού.

Στο Θαβώρ ο Κύριος παραλαμβάνει τους τρεις μαθητές και «μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν»¹. Δεν αποκτά τότε δόξα που δεν είχε. Αποκαλύπτει, όσο μπορούν να αντέξουν, αυτό που αιώνια ήταν και είναι. Το πρόσωπό Του λάμπει και ο Πατέρας διακηρύσσει: «Αὐτοῦ ἀκούετε»². Η πίστη δεν είναι μόνο να στρεφόμεστε προς τον Χριστό, αλλά να κάνουμε πράξη τον λόγο Του.

Οι μαθητές χρειάζονταν αυτή την αποκάλυψη πριν από τον Γολγοθά. Το φως του Θαβώρ τούς προετοίμαζε να μη θεωρήσουν τον Σταυρό ήττα, αλλά εκούσια

προσφορά³. Ο Πέτρος ομολογεί ότι δεν ακολούθησε «σεσοφισμένους μύθους», αλλά έγινε αυτόπτης της μεγαλειότητος του Κυρίου⁴. Το φως δεν τους προστάτευσε από τον πόνο. Τους έδωσε νόημα για να τον διασχίσουν.

Αδελφοί μου, αυτό είναι τελικά το μήνυμα αυτής της Δεσποτικής εορτής. Ζητούμε να αλλάξει η κοινωνία, αλλά αποφεύγουμε τη δυσκολότερη αλλαγή, τη δική μας. Θέλουμε ειρήνη, ενώ συντηρούμε πικρίες. Μιλούμε για δικαιοσύνη, ενώ δικαιολογούμε τη δική μας σκληροκαρδία. Προβάλλουμε μία προσεγμένη εικόνα, ενώ αφήνουμε την ψυχή απεριποίητη. Η Εκκλησία δεν μας καλεί σε εξωτερική βελτίωση, αλλά να ανακαινίσουμε τον νου μας⁵.

Η μεταμόρφωση αρχίζει όταν η πίστη γίνεται απόφαση. Όταν η συγγνώμη νικά την εκδίκηση, η αλήθεια την ιδιοτέλεια και η προσφορά την αδιαφορία. Τότε ο άνθρωπος δεν αλλάζει συμπεριφορά, αλλά προσανατολισμό. Στρέφεται προς τον Κύριο και «μεταμορφούται από δόξης εις δόξαν»⁶. Παύει να υπηρετεί το σκοτάδι και πορεύεται ως τέκνο φωτός⁷.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς διδάσκει ότι το φως του Θαβώρ ήταν άκτιστη φανέρωση της θείας δόξας⁸. Οι μαθητές δεν αντίκρισαν κάτι εξωτερικό. Μεταμορφώθηκαν, ώστε να δουν ό,τι προηγουμένως δεν μπορούσαν. Η συνάντηση με τον Θεό δεν προσφέρει απλώς γνώση. Καθαρίζει και ανακαινίζει τον άνθρωπο, ώστε να βλέπει διαφορετικά τον εαυτό του, τον συνάνθρωπο και τον κόσμο.

Ας μην ξεχνούμε ότι το Θαβώρ δεν είναι τόπος φυγής. Οι μαθητές κατέβηκαν στον κόσμο με την εμπειρία του φωτός. Το ίδιο οφείλουμε να πράξουμε και εμείς. Γι' αυτό και η εορτή μας καλεί σε δύο σημαντικές κινήσεις.

Πρώτον, να επιστρέφουμε στις οικογένειες, στις εργασίες και στις δυσκολίες μας με περισσότερη αλήθεια, ευθύνη και αγάπη. Να αφήνουμε το φως του Χριστού να φαίνεται στις επιλογές, στις σχέσεις και στην καθημερινή συμπεριφορά μας.

Δεύτερον, να γίνουμε όχι θεατές, αλλά ζωντανές μαρτυρίες ότι ο Χριστός μπορεί να αλλάζει ανθρώπους και να ανανεώνει τον κόσμο. Η Μεταμόρφωση γίνεται δική μας εορτή όταν το φως Του περνά από τα μάτια στην καρδιά και από την καρδιά σε ολόκληρη τη ζωή⁹.

Εύχομαι το φως του Μεταμορφωθέντος Κυρίου να φωτίζει τις καρδιές και τα βήματά μας.

Παραπομπές:

1. Ματθ. 17, 1-2.
2. Λουκ. 9, 35.

3. Κοντάκιο της εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου.
4. Β΄ Πέτρ. 1, 16-18.
5. Ρωμ. 12, 2.
6. Β΄ Κορ. 3, 18.
7. Εφεσ. 5, 8-9.
8. Αγίου Γρηγορίου Παλαμά, Πρώτη ομιλία εις την Θείαν Μεταμόρφωσιν, PG 151, 424-449.
9. Ματθ. 5, 14-16.